Rok III. Gdańsk, Katowice, Kraków, Lwów, Łódź, Poznań, Warszawa i Wilno Nr 16

Poznań, dnia 15 sierpnia 1938 r.

Wychodzi 1-go i 15-go każdego miesiąca

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem
Adres Redakcji i Administracji Poznań, Matejki 54
Telefon Nr 8-86-38
Konto PKO 209.000
Konto poczt. - rozrach. tylko dla prenumeraty Nr 50
Prenumerata:
rocznie ...... zł 6,00
kwartalnie ... „ 1,50
poj. numer .. „ 0,25
Ogłoszenia:
drobne: 1 słowo 10 gr,
napis 1 słowo 20 gr
reklamy: ¼ str. 40 zł,
100 mm kw. 0,30 zł

Orzecznictwo Najwyższego Trybunału Administracyjnego

W SPRAWACH EMERYTALNYCH W ROKU 1937

Podajemy do wiadomości naszych Czytelników wydane przez Najwyższy Trybunał Administracyjny w roku 1937 ważniejsze wyroki w sprawach emerytalnych wraz z streszczonymi uzasadnieniami.

Niektóre z tych wyroków stanowią równocześnie odpowiedzi Redakcji na rozmaite zapytania Czytelników w kwestiach rozstrząsanych przez N. T. A.

WYROK Z DNIA 22 LUTEGO 1937 LREJ 2635/34 NR 1317 A.

Przewidziane w ostatnim zdaniu § 1 a) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928, poz. 632 Dz. ust. 60 punktów, zwiększających w każdym szczeblu VII grupy uposażenie nadkomisarza Straży Granicznej, podlegają w myśl art. 17 ustawy z 11 grudnia 1923 poz. 380/1391 i 239/1932 Dz. ust. wliczeniu do podstaw wymiaru zaopatrzenia emerytalnego. (Teza)

Uwzględniając skargę zainteresowanego nadkomisarza Straży Granicznej, Najwyższy Trybunał Administracyjny rozważył co następuje:

Uposażenie nadkomisarza Straży Granicznej określone jest w wydanym na podstawie art. 22 ustawy uposażeniowej z 9 października 1923 poz. 924 Dz. ust. rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928, poz. 632 Dz. ust. mianowicie w ostatnim zdaniu § 1 a), w ten sposób, że nadkomisarz pobiera uposażenie komisarza, zwiększone o 60 punktów do każdego szczebla płacy.

Z tego sposobu określenia uposażenia nadkomisarza Straży Granicznej wynika, że wspomniane dodatkowe punkty stanowią normalną część jego uposażenia, podobnie jak to ma miejsce np. w stosunku do uposażenia podpułkownika, ustalonego w art. 66 ustawy uposażeniowej, które określone jest tam również w ten sposób, że podpułkownik otrzymuje uposażenie majora, zwiększone w każdym szczeblu o 75 punktów. Owe dodatkowe punkty, zwiększające uposażenie podpułkownika i stanowiące część jego normalnego uposażenia, zostały w art. 18 ustawy emerytalnej z 11 grudnia 1923, poz. 380/1931 i 239/1932 Dz. ust. nazwane dodatkiem i wymienione jako jeden z dodatków, wliczanych do podstaw wymiaru zaopatrzenia emerytalnego. Stało się to właśnie w tym celu, aby ze względu na to, iż stanowiły one normalną część uposażenia podpułkownika, umożliwić ich wliczenie do podstaw wymiaru zaopatrzenia emerytalnego, chociaż w art. 17 ustawy z dnia 11 grudnia 1923, poz. 46/1924 Dz. ust. jako podstawa tego wymiaru ustalone zostało uposażenie, ostatnio pobierane w czynnej służbie.

Z natury rzeczy w art. 18 ustawy z 11 grudnia 1923 we wspomnianym jej brzmieniu nie mogło być mowy o dodatkowych punktach nadkomisarza Straży Granicznej, skoro uposażenie jego ustalone zostało dopiero w rozporządzeniu Rady Ministrów z 5 lipca 1928.

Najwyższy Trybunał Administracyjny zauważył przy tym, że i władze przełożone skarżącego same uważały te punkty za część jego uposażenia zasadniczego, stanowiącego podstawę wymiaru zaopatrzenia emerytalnego, skoro i od owych punktów pobierały od skarżącego opłatę emerytalną.

WYROK Z 24 CZERWCA 1937 LREJ. 7422/34 Nr 1394 A

W myśl ust. 2 § 48 rozporządzenia Rady Ministrów z 28 stycznia 1934, poz. 74 Dz. ust. prawo do pobierania dodatku ekonomicznego na żonę przysługuje tylko tym z pośród osób, wymienionych w ust. 1 § 48, którym faktycznie rzeczony dodatek wypłacano do dnia wejścia w życie tego przepisu, chyba, że niewypłacanie tego dodatku pozbawione było podstaw prawnych. (Zasada prawna).

Odrzucając skargę zainteresowanego, Najwyższy Trybunał Administracyjny wychodził z następującego założenia prawnego:

Skarżącemu przyznane zostało prawomocnie zaopatrzenie emerytalne od 16 grudnia 1932 na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1932, poz. 577 Dz. ust., które w § 13 ust. 7 przyznaje emerytom prawo do pobierania dodatku ekonomicznego na żonę analogicznie i tak długo, jak pracownikom przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“, pozostającym na służbie; jednakże skarżącemu, który w czasie czynnej służby przez szereg lat rzeczony dodatek pobierał, dodatek ten przy wymiarze zaopatrzenia emerytalnego nie został przyznany z tego powodu, że władza wymiarowa nie uznała znajdującego się w aktach protokółu zeznania dwóch świadków za należyte udowodnienie samego faktu zawarcia związku małżeńskiego przez skarżącego, przy czym jak wynika z akt, — poinformowała skarżącego, że wobec braku odnośnego świadectwa metrykalnego fakt zawarcia przez niego związku małżeńskiego winien być sądownie stwierdzony.

Wymagany dokument przedłożył skarżący przy podaniu z dnia 28 marca 1934, kiedy powołane rozporządzenie Rady Ministrów, poz. 577/1932 Dz. ust. urzestało już obowiązywać, natomiast obowiązywało rozporządzenie Rady Ministrów o zaopatrzeniu emerytalnym i odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstw „Polskie Koleje Państwowe“ z 28 stycznia 1934, poz. 74 Dz. ust., które weszło w życie z dniem 1 lutego 1934 i **które nie przewiduje już prawa dla emerytów kolejowych na otrzymywanie dodatku ekonomicznego na żonę.** — To ostatnie rozporządzenie w przepisach przejściowych, mianowicie w § 48 ust. 1 m. i. wyraźnie zastrzega, że do emerytów, którym już przyznano i wymierzono zaopatrzenie przed dniem wejścia tego rozporządzenia w życie, stosują się w dalszym ciągu postanowienia poprzednio powołanego rozporządzenia z 8 lipca 1932 z wyjątkiem jednak niektórych postanowień, a m. i. i postanowień ust. 7 § 13 tego rozporządzenia. Ustęp 2 tegoż § 48 stanowi, że osobom, wymienionym w ustępie 1, którym do dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego wypłacano dodatek ekonomiczny na żonę, wypłaca się ten dodatek w dalszym ciągu.

Z brzmienia przytoczonych przepisów wynika, — jak to już N. T. A. orzekł w wyroku z 13 maja 1937 Lrej. 7987/34, że przepis ustępu 2 § 48 rozporządzenia, poz. 74/1934 Dz. ust. ma charakter przepisu wyjątkowego, nie podlegającego wykładni rozszerzającej i że w myśl tego przepisu **omawiany dodatek przysługuje tylko tym emerytom, którzy pobierali go jako emeryci do dnia wejścia w życie powołanego rozporządzenia.**

Okoliczność, że dodatek ekonomiczny na żonę wypłacano skarżącemu w czasie czynnej służby, sama przez się nie stworzyła dla niego prawa w sensie prawa nabytego do pobierania tegoż dodatku również i po przeniesieniu w stan spoczynku.

(Ciąg dalszy nastąpi).

POGLĄDY CZYTELNIKÓW

na skutki ewent. przeliczenia emerytur punktowych

(Ciąg dalszy)

Andrychów: Powołując się na apel Redakcji Emeryta Nr 11/38, Zarząd Koła Emerytów w Andrychowie, biorąc pod uwagę treść artykułów „Emeryta" Nr 2/37, Nr 10/38 i Nr 11/38 dochodzi do poglądu, że zmiana uposażeń emerytalnych z punktowych n a z ł o t e jest z jednej strony zachęcająca, z drugiej strony bodaj czy nie ryzykowna.

Zachęcająca jest ona choćby z tego powodu, że emeryt punktowy, wdowa czy sierota, posiadałby dekrety opiewające na złote, a nie na punkty.

Samo obliczanie przypadających poborów nie jest tak wielkim nieszczęściem, zwłaszcza, że tabele uposażeniowe umieszczone w Nr 6 i 9/38 „Emeryta" dają wszystkie dane łatwego i szybkiego zorientowania się — w zawiłej na pozór gmatwaninie obliczeniowej.

Przejście emerytów punktowych na uposażenie złotowe, wydaje się nam groźnym, zwłaszcza, gdyby to miało nastąpić przez zaszeregowanie w ramy istniejących obecnie grup służbowych.

Tych 12 grup służbowych urzędników czynnych posiada 12 stawek płac, zaś 12 grup służbowych emerytów punktowych mieści się aż w 64 stawkach uposażeniowych.

Zastanowić się należy nad tym jak tych 64 różnych stawek pomieścić w 12 stawkach tak, by nikogo nie skrzywdzić. Gdyby tych 64 szczebli miano stłoczyć w ramach 12 stawek płac urzędników czynnych to powiedzmy otwarcie, takie zaszeregowanie pójdzie nie w górę, ale w dół, co stałoby się wielką krzywdą dla bardzo wielu emerytów, boć emeryt nie ma widoków na awans.

By uchronić się od chwiejności ruchomej mnożnej, dodatku regulacyjnego, dodatku na mieszkanie, dodatku ekonomicznego, jednym słowem, by utrzymać obecny stan posiadania, wskazanym by było, by te wszystkie dodatki, przystawki i jak one się zwą, przeliczyć raz na zawsze na złote i by taki emeryt otrzymał dekret opiewający na złote.

Przykładowo: emerytowi grupy IX szczebel d. przy 92% wysługi, przyznano by nie 441.6 punktów z dodatkami, lecz 252 zł 39 gr.

Jest to tym bardziej możliwe, że emeryci punktowi nie będą przybywać, ale stale ubywać.

Przy takim postawieniu rzeczy, Izbom Skarbowym przypadłaby jednorazowa czynność przerachowania punktów na złote i wygotowanie nowych dekretów opiewających na złote.

W razie odstąpienia od parytetu złota, emeryt punktowy czy złotowy zależnym będzie od dobrej lub złej woli czynnika decydującego, względnie regulującego wypłatę poborów stałych, ewentualnie przyznanych dodatków, jak nie mniej od sprawności aparatu likwidującego te pobory.

Powiadamy tedy, niech będą złote, ale bez zaszeregowania czy przeszeregowania, a jedynie i wyłącznie na zasadzie obecnego stanu posiadania w punktach przeliczonych na złote.

Tarnów: W kwestii zrównania emerytów punktowych z złotowymi pozwalam sobie podać następujące zapatrywanie:

Z dokonywanych obliczeń zaopatrzeń emerytalnych, które przez ostatnie dwa lata sekretarzowania w Związku Emerytów przeszły przez moje ręce, doszedłem do przekonania, że gdyby wnioski o zrównanie emerytów punktowych z emerytami złotowymi doszły do skutku, wynikłaby wielka szkoda dla emerytów punktowych niższych grup uposażeniowych.

W ostatnich numerach „Emeryta" ogłoszono poglądy w sprawie powyższej, ale autorzy artykułów przedstawiali przykłady uposażeń poczynając od grupy V-tej i VI-tej, oraz grup sędziowskich. — Natomiast nikt nie wyjaśnił, jakie szkody ponieśliby w tym wypadku emeryci zaliczeni do niższych grup uposażeniowych pracowników czynnych.

Przykłady: Uposażenie brutto z pełnymi latami służby:

Grupa IX. emeryt złotowy	210,— zł.
Grupa IX. emeryt punktowy (zależy od szczebla) od	213,22—278,50 zł.
Grupa X. emeryt złotowy	160,— zł.
Grupa X. emeryt punktowy od .	187,11—239,33 zł.
Grupa XI. emeryt złotowy	130,— zł.
Grupa XI. emeryt punktowy od .	161,00—213,22 zł.
Grupa XII. emeryt złotowy	100,— zł.
Grupa XII. emeryt punktowy od .	147,95—187,11 zł.

Również dalsze grupy od XIII-tej do XV-tej punktowych emerytów, gdyby nawet przydzielono ich do obecnej grupy XII-tej — co jest wątpliwym — utraciliby znacznie na swych zaopatrzeniach emerytalnych.

Obliczenie powyższe oparte jest tylko na poborach zasadniczych z przysługującymi dodatkami, nie wliczano tam jednak dodatków wyrównawczych, które około 40% emerytów punktowych pobiera. Dodatki wyrównawcze przy zaszeregowaniu niezawodnie zostałyby skreślone.

Przy tej sposobności przedstawię moje zaopatrzenie emerytalne: Grupa X-ta szczebel „C" za 26 lat służby z przysługującymi dodatkami, żonaty, z dodatkiem wyrównawczym 59 pkt., pobieram obecnie 167,10 zl. brutto, zaś przy zrównaniu z złotowymi emerytami za 26 lat służby w tej samej grupie pobierałbym 116,80 zł. brutto — czyli straciłbym 50,30 zł. miesięcznie.

Te same mniej więcej straty ponieśliby wszyscy emeryci w niższych grupach uposażeniowych, a przy pełnych łatach służby i w dalszych szczeblach o wiele więcej.

Wogóle gdziekolwiek zaczepimy o zaopatrzenie punktowe emerytów oraz wdów i sierot w niższych grupach (od VIII-mej do XV-tej) i z jakichkolwiek szczebli i lat służby, **wszyscy**, w razie przydzielenia ich do obecnych równorzędnych grup uposażeniowych pracowników czynnych ponieśliby bolesne straty.

Naturalnie emeryci punktowi wyższych grup, np. IV, V, VI, mogą wypowiadać się za zrównaniem ich z emerytami złotowymi, gdyż na tym wiele skorzystaliby. — Emeryt punktowy w grupie V-tej szczebel „a" zaopatrzenie 522,19 zł. brutto, przy wcieleniu go do grupy V-tej obecnego uposażenia, skorzystałby o 177,81 zł. miesięcznie więcej.

Chyba więc tylko ci emeryci mogą dążyć do tego, by emerytów punktowych zrównać z emerytami złotowymi, ale tych emerytów jest nie wiele, tu powinno chodzić o ogół emerytów, a zwłaszcza o emerytów niższych grup uposażeniowych, których jest około 80% i ta właśnie masa emerytów, oraz wdów i sierót, która zasila kadry emerytalne i składa ofiary na obronę swych praw, miałaby przez garstkę emerytów dobrze uposażonych i uchylających się od organizacji, ponieść bolesne straty?

Muszę nadmienić, że emeryci z grup niższych, tylko w małym procencie mają pełną wysługę, u tych emerytów wysługa lat waha się od 10-ciu do 30-tu lat, albowiem prawie każdy z nich miał doliczone do wysługi emerytalnej lata wojenne i inne korzyści liczone, obecnie lata te od zaopatrzenia emerytalnego odpadły. A co powie osławiony art. 116, na mocy którego około 50% emerytów z niższych grup wysłano przedwcześnie na emeryturę?

Gdyby niczym nie uzasadniony projekt zrównania emerytów punktowych z złotowymi doszedł do skutku, wśród emerytów niższych grup powstałaby istna nędza.

(Ciąg dalszy nastąpi).

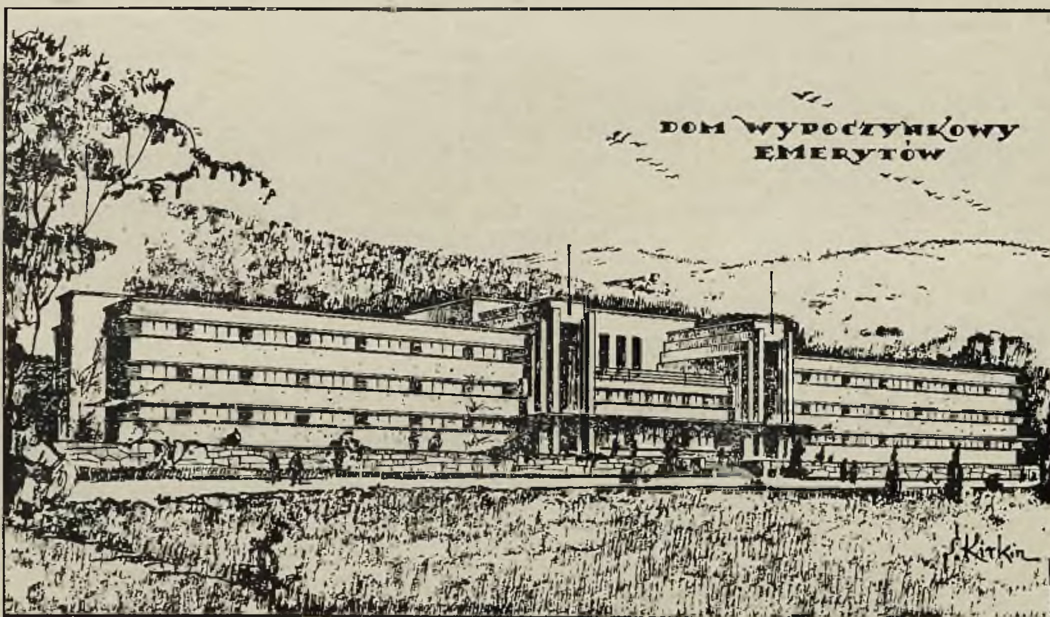
Do naszych Czytelników

Staraniem i kosztem wydawnictwa „Emeryt", wydrukowaliśmy i wysłaliśmy w połowie czerwca br. do naszych Prenumeratorów pocztówki z widokiem „Domu wypoczynkowgeo emerytów" w przekonaniu, że każdy z emerytów zużyje je na potrzeby własne, wzgl. rodziny i znajomych przy rozmaitych okazjach: świąt, imienin, uroczystości rodzinnych itp. i w ten sposób zamiast kupować widokówki obcych wydawnictw, poprze wydawnictwo „Emeryta" i przyczyni się do zasilenia „funduszu budowy własnego domu".

Doświadczenie ostatnich lat nie powinno być zmarnowane, fundusze na obronę praw muszą być zebrane i odpowiednio zabezpieczone.

Organizacje, które otrzymały większą ilość pocztówek, prosimy uprzejmie o łaskawe nadsyłanie uzyskanych ze sprzedaży kwot na konto czekowe Nr 209,000.

Wyrażamy zdziwienie, iż niektórzy adresaci nie próbują nawet zachęcać kogokolwiek do nabycia i zwracają otrzymane pocztówki bez zakupienia bodaj kilkunastu sztuk, tłumacząc się brakiem czasu lub chęci do rozprzedaży.

Podobiznę tej widokówki podajemy obok.

Prosimy uprzejmie wszystkich naszych Czytelników o zapropagowanie wśród swoich znajomych celowości rozkupienia wydanych pocztówek, tych zaś Czytelników, którzy pocztówek nie otrzymali, a mogliby je zużyć lub rozsprzedać, o łaskawe nadesłanie zapotrzebowania przy podaniu ilości sztuk. — Cena pocztówki wynosi 10 groszy; przy wysłaniu najmniej 100 sztuk, porto przesyłki pokrywa wydawnictwo. Każde zamówienie załatwimy odwrotnie.

Przez budowę własnego domu zamierzamy stworzyć żelazny kapitał, przeznaczony tak na wydawnictwo „Emeryta", jakoteż na obronę praw, zdajemy bowiem sobie dokładnie sprawę z tego, że ustawiczna czujność nad całością i nienaruszalnością naszych uprawnień jest koniecznie potrzebna.

Nie można dopuścić do tego, by na wypadek koniecznej potrzeby interwencji w Izbach Ustawodawczych, czy też u przedstawicieli Rządu, miano się uciekać do dotychczasowych sposobów zbierania datków na obronę praw, przewlekających, często nawet uniemożliwiających natychmiastowe wystąpienia.

Wszak w ten sam sposób otrzymuje każdy z nas, z całej Polski, rozmaite cegiełki, widokówki, obrazki, na budowę: kościołów, szkół, kaplic, schronisk, domów żołnierza itp. i nikomu nie przyjdzie nawet na myśl zwracanie przesyłki bez skutku, każdy zważając na cel, przesyła kilku złotowy datek nie tłumacząc się brakiem czasu, lub chęci; dlaczego z naszymi widokówkami ma być gorzej? — dlaczego emeryci nie mieliby poprzeć swojej własnej inicjatywy w zbieraniu funduszów?

Do zbiórki funduszów na budowę niech każdy cegiełkę dołoży, a całość sama się złoży.

Komitet Redakcyjny „Emeryta".

Listy z kraju

Kraków: Dnia 22 maja br. odbyło się w Krakowie w Domu ZZK ogólne Zgromadzenie Emerytów Kolejowych pod przewodnictwem kol. Pellara. Referat o noweli emerytalnej wygłosił kol. Stączek. Po dyskusji, w której zabierało głos kilku mówców, uchwalono następującą rezolucję: I) W związku z nowelą uchylającą dekret emerytalny z dnia 7 grudnia 1935 roku, ogólne Zgromadzenie emerytów uchwala zwrócić się do Wysokiego Rządu z petycją o przywrócenie emerytom, wdowom i sierotom kolejowym, którzy na P. K. P. nie pracowali — praw do pełnej emerytury raz już przyznanej rozporządzeniem Rady Ministrów w roku 1929. II) O zwolnienie emerytów, wdów i sierot kolejowych od 4% opłaty za uchylenie krzywdzącego dekretu. III) O zupełne zniesienie podatku specjalnego nałożonego na okres 2-ch lat a obecnie przedłużanego na czas nieokreślony.

Wieliczka: Zebrani emeryci Związku Polskich Emerytów w Wieliczce uchwalili zwrócić się do Związku Polskich Zrzeszeń Emerytalnych w Warszawie z następującymi dezyderatami:

1) Uprasza się Zarząd Główny o dołożenie wszelkich starań ażeby Rząd zniósł nałożoną nam opłatę nadzwyczajną w wysokości 4% od ogólnych poborów w jak najkrótszym czasie a w każdym razie ażeby ta opłata jako dochód w budżecie na rok 1939 nie figurowała.

2) Ażeby Rząd zaprzestał ściągać z naszych poborów na rzecz funduszu emerytalnego 8% zatem, ażeby nam wypłacano pełne 100% emerytury.

3) Tak samo należy przywrócić emerytom tak zwanym zaborczym pobory w wysokości 100%.

4) Ażeby Rząd wobec stałej poprawy koniunktury zniósł podatek specjalny — tak uciążliwy dla pracowników i emerytów państwowych.

5) Uprasza się Zarząd Główny w Warszawie o czuwanie ażeby projekt nowej ustawy emerytalnej nie był krzywdzący dla obecnych emerytów — względnie ażeby nowa ustawa emerytalna jeżeli będzie gorsza, nie dotknęła tych wszystkich, którzy przed uchwaleniem tej ustawy byli już emerytami.

6) Uprasza się dołożyć starań, ażeby podatek dochodowy zniżony został do wymiaru pierwotnego.

Walne zgromadzenie Koła Emerytów uchwaliło jednogłośnie wyrazić PP. Posłom, którzy przez cały czas bronili naszych praw — serdeczne podziękowanie a mianowicie Przewielebnemu ks. Infułatowi Lubelskiemu, WPanom Jahodzie Żółtowskiemu, Pochmarskiemu, Jasińskiemu, Ostafinowi, WP. generałowi Żeligowskiemu i WP. Starzakowi, jakoteż naszej Stałej Delegacji.

Bóg zapłać za trudy.

Odpowiedzi Redakcji

WPan Michał O. Kraków: Emerytury zagranicą pobierać nie wolno, chyba za wyraźnym zezwoleniem Ministerstwa Skarbu, które wyjednać można za pośrednictwem Izby Skarbowej przy podaniu wystarczających powodów.

Odprawa zamiast emerytury nie jest przewidziana. Dekret z 20. maja br. odpowiada przepisom ustawy z 12. marca br. — odwołanie nie jest wskazane. — Chodzi o podwójne liczenie lat wojny światowej w wysokości 4 lat 2 miesięcy i 2 dni. Korzystniejszego liczenia lat wojny światowej ustawa z dnia 12. marca br. nie przewiduje, w tym względzie dekret z r. 1935 został utrzymany w mocy.

WPan nic jednak na tym nie stracił, gdyż przyznano Panu emeryturę za lat 35, w wysokości 92% zasadniczego uposażenia służby czynnej. Obniżenie o 8% należało zaczepić odwołaniem ewent. skargą w r. 1932.

WPan Jankowski, Falenica: Statut „Spółdzielni Pracy", dotychczas nie zatwierdzony, krążą pogłoski, że Związek Rewizyjny zastanawia się, czy takie Spółdzielnie są potrzebne. — Musimy cierpliwie odczekać aż ta rzecz w odnośnych biurach się odleży i nabierze mocy.

W ten sposób zabija się u nas najlepsze chęci, najszczerszą inicjatywę. — Chcieliśmy pomóc w ulżeniu bezrobociu, ale i na pomoc ofiarowaną bezinteresownie dla Państwa, potrzeba zezwolenia często ludzi, którzy nie doceniają i nie umieją pojąć doniosłości zagadnienia.

WPan Stan. Ludwig: Akcja o zaliczenie pełnej służby zamiast 3/4 emerytom ściśle zaborczym, nie da się przeprowadzić przed opracowaniem nowej ustawy emerytalnej.

Obcięcie o 1/4 nastąpiło na mocy ustawy z r. 1923, o ile wówczas nikt przeciwko temu nie protestował i dekrety emerytalne stały się prawomocne, nie istnieje moc, która by je obaliła.

Ustawa może być zmieniona tylko ustawą, a na tę nową ustawę potrzeba zaczekać.

Za wycinek z IKC dziękujemy, wycięliśmy go również, jest dla ogółu bez znaczenia, gdyż stosuje się go tylko do szczególnie uprzywilejowanych.

WP. J. K. Bochnia: Obniżenie podstaw wymiaru emerytury z 100% na 92% nastąpiło w r. 1932, a ponieważ wówczas emeryci nie byli zorganizowani i nikt przeciwko zmianie zasady nie oponował, przeto dekrety z r. 1932 urosły w moc prawną i szkoda każdego grosza na skargi i protesty.

Podatek 4% jest nieuzasadnionym ciężarem, rozpoczynamy akcję o jego zniesienie w najbliższej sesji zwyczajnej Sejmu.

Szanowny Pan nie stracił 4%, gdyż dzięki zniżeniu podatku specjalnego o 3% stracił Pan tylko 1% i to do dnia 1 kwietnia 1939, od tego dnia podatek ten zmniejszy się o 1%, a nadto przypuszczamy, że będzie zniesiony zupełnie podatek specjalny.

WPan Józef Szweda: Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 czerwca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 474) ogłoszone 19. VI. 1934 r. o prawie wyboru korzystniejszego zaopatrzenia emerytalnego, brzmi jak następuje:

Art. 1 ustęp 1: Funkcj. państw. i zawodowym wojskowym, którzy w dniu 1 lutego 1934 r. pozostawali w służbie i w dniu 31. stycznia 1934 posiadali conajmniej 15 lat służby i pracy zaliczalnych do wysługi emerytalnej i którzy przy rozwiązaniu z nimi stosunku służbowego nabywają prawa emerytalne, mają prawo wyboru bądź zaopatrzenia emerytalnego, należnego im na zasadzie przepisów obowiązujących w czasie rozwiązania stosunku służbowego, bądź zaopatrzenia emerytalnego, które otrzymaliby, gdyby stosunek służbowy został z nimi rozwiązany w dniu 31. stycznia 1934 roku. (Nb. do tego terminu były dla wszystkich uposażenia punktowe).

W tym ostatnim wypadku nie dolicza się do wysługi emerytalnej okresów **służby i pracy, odbytych po dniu 31. stycznia 1934 r.**

ustęp 2. Prawo wyboru dla wdów i sierót.

ustęp 3. Terminy prawa wyboru.

ustęp 4. Dokonany wybór zaopatrzenia emerytalnego nie może być odwołany — itd.

WPan Kazimierz Pisarczuk: Dziękujemy za korespondencję, niestety do naszego pisma się nie nadaje.

Nowe Miasto: Podzielamy zdanie WPanów, że każda ważna sprawa wymaga poważnej rozwagi i dlatego prosimy o rozważenie tej sprawy po dokładnym przestudiowaniu niniejszego numeru.

WPan M. Gąsiorowski: Podany projekt nie rokuje nadziei na powodzenie. Gdyby ta rzecz dała się urzeczywistnić znaleźliby się inni amatorzy do jej eksploatowania.

Zresztą Sejm projektowi stanowczo się sprzeciwił.

WPan F. B. Wilno. Sposoby uniknięcia chronicznego deficytu omówimy w następnym numerze. W niniejszym z powodu umieszczenia statutu Związku Polskich Zrzeszeń Emerytalnych i regulaminu dla zarządu, — brak miejsca.

WPan Tymot. Nowicki: W poprzednim liście chodziło Panu nie o 10% ale o 75% przyznanych emerytom ściśle zaborczym.

Radom: Memoriał omówimy w jednym z następnych numerów.

WPan Schön: Omówimy w jednym z następnych numerów.

WPan Grosse: Problemy poruszone w liście z 10-go lipca br. omówimy na zebraniu Zarządu w Warszawie w drugiej połowie września.

WPan Piekarz: Z powodu braku miejsca omówimy w następnym numerze.

WPan Bohaczyk: Za uznanie i propagandę serdecznie dziękujemy. Na objeżdżanie wszystkich miejscowości w celach organizacyjnych nie mamy niestety funduszów. Od początku naszego istnienia nawołujemy do zrzeszania się i tworzenia silnych placówek, w których znaleźliby się wszyscy emeryci, gdyż nie wolno nikomu uchylać się od obowiązku należenia do organizacji. Jeżeli nasze wołania nie odnoszą skutku, nie nasza to wina.

Prosimy o nadesłanie posiadanych materiałów, dotychczasowe wykorzystaliśmy.

Emeryci powinni być zorganizowani i czujni, gdyż nie wielu mają przyjaciół, sami muszą dbać o swój los, ale mogą to czynić razem przez silne swoje zrzeszenia, które tylko wtedy będą silne, jeżeli obejmą wszystkie jednostki. — Wszystko zależy zresztą od miejscowego Zarządu, od jego energii i chęci do pracy.

WPan Antczak: Ponieważ przy zwolnieniu z wojska polskiego Kom. Lek. orzekła kat. „A" nie zostaną przyznane prawa inwalidzkie w myśl Dz. U. R. P. Nr 5/35. Ust. Inwal. § 7 i 8.

OD ADMINISTRACJI

O każdorazowej zmianie adresu, prosimy Szanownych P. T. Prenumeratorów zawiadomić **listownie** Administrację „Emeryta" podając czytelnie nowy adres **(w nawiasach stary)** i to najpóźniej **do 8-go** (dla nru z 15-go) **i do 18-go** (dla n-ru z 1-go) a to celem uniknięcia zwłoki w wysyłce czasopisma.

Przy **wyjazdach wypoczynkowych** prosimy **podawać czasokres pobytu** (na letnisku).

Wydawca: Okręgowy Związek Emerytów w Poznaniu. Odpowiedzialny redaktor: **Stanisław Heyducki.**
Czcionkami Drukarni Dziennika Poznańskiego.

STATUT
ZWIĄZKU POLSKICH ZRZESZEŃ EMERYTALNYCH

I. POSTANOWIENIA OGÓLNE.

Tytuł, siedziba, język, urzędowanie.

§ 1. Związek nosi nazwę: „ZWIĄZEK POLSKICH ZRZESZEŃ EMERYTALNYCH". Jako zrzeszenia emerytalne rozumieć należy Związki i Stowarzyszenia emerytowanych pracowników państwowych, cywilnych i wojskowych oraz zakładów i przedsiębiorstw państwowych, jak koleje, monopole itp., dalej pracowników samorządowych tudzież wszystkich instytucji ubezpieczeń społecznych (rencistów), sekcje emerytalne organizacyj pracowników czynnych, wreszcie wdów i sierot po takichże pracownikach. Siedzibą Związku jest stołeczne miasto Warszawa. Językiem urzędowania i korespondencji jest wyłącznie język polski.

§ 2. Działalność Związku rozciąga się na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 3. Związek jest apolityczny i bezpartyjny.

§ 4. Związek Polskich Zrzeszeń Emerytalnych obejmuje Stowarzyszenia i Związki emerytalne, istniejące legalnie na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej oraz wolnego miasta Gdańska, rządzące się własnymi statutami, nie może jednak w niczym naruszać wewnętrznej autonomii tychże Stowarzyszeń.

Cele i środki działania.

§ 5. Celem Związku jest:

a) Zespolenie w jednej organizacji wszystkich Zrzeszeń emerytalnych wyszczególnionych w §§ 1 i 4.

b) Przedstawicielstwo tychże Zrzeszeń wobec kompetentnych władz i czynników państwowych, jako też zainteresowanie sprawami emerytalnymi społeczeństwa, a to przez publiczne zabieranie głosu w imieniu ogółu emerytów, wdów i sierot, urządzanie zebrań dyskusyjnych, opracowywanie memoriałów oraz projektów ustawodawczych w sprawach dotyczących celów Związku.

c) Niesienie indywidualnej pomocy emerytom i ich rodzinom w razie pokrzywdzenia przez zmniejszenie ich uprawnień.

d) Pomoc materialna w miarę zasobów funduszu zapomogowego.

§ 6. Powyższe cele Związek z zachowaniem obowiązujących przepisów prawnych osiąga przez:

a) czuwanie Zarządu Związku względnie tegoż Prezydium nad sprawami emerytalnymi i utrzymywanie stałego kontaktu

z kompetentnymi władzami, czynnikami i pokrewnymi organizacjami.

b) w miarę możności wydawanie własnego organu prasowego i broszur poświęconych sprawom emerytów, wdów i sierot,

c) oszczędne i racjonalne zarządzanie funduszami Związku,

d) wyjednywanie ulg dla poszczególnych grup emerytów, wdów i sierot, ułatwianie pobytu w schroniskach, uzdrowiskach itp.

§ 7. Fundusze Związku powstają:

a) z wkładek członkowskich, czyli z opłat miesięcznych wynoszących od stowarzyszeń, liczących do 100 członków kwotę 5 zł miesięcznie, ponad 100 do 500 członków 10 zł miesięcznie, ponad 500 do 1000 członków 15 zł miesięcznie, ponad 1000 do 2000 członków 20 zł miesięcznie, ponad 2000 do 3000 członków 30 zł miesięcznie, ponad 3000 członków 50 zł miesięcznie; stowarzyszeniom, liczącym poniżej 1000 członków, może Zarząd Związku w wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, obniżyć składki miesięczne,

b) z ofiar, darowizn i zapisów.

§ 8. Związek jest osobą prawną, posiada zatem zdolność do działań prawnych, zgodnie z obowiązującymi ustawami.

Członkowie.

§ 9. Członkiem Związku może być każde Stowarzyszenie emerytalne, istniejące na zasadzie legalnie zatwierdzonego Statutu, oraz Sekcje emerytalne organizacyj pracowników czynnych, które nie prowadzą ubocznych zajęć lub interesów nie odpowiednich stanowi i godności urzędnika.

Zgłoszenie przystąpienia do Związku musi być wniesiona pisemnie do Zarządu Związku z powołaniem uchwały Zarządu czy Wydziału odnośnego Stowarzyszenia emerytalnego.

§ 10. O przyjęciu Członka decyduje Zarząd Związku na zwyczajnym posiedzeniu większością głosów obecnych członków Zarządu, nie może jednak odmówić przyjęcia członka, o ile zgłaszające się jako członek Stowarzyszenia dopełni wymogów statutowych i ustawowych i nie trudni się sprawami wątpliwej etycznej wartości.

Przeciw odmownej uchwale Zarządu Związku ma prawo nieprzyjęty członek odwołać się do decyzji Walnego Zgromadzenia. Odwołanie na piśmie winno być wniesione do przewodniczącego Zarządu Związku w terminie 30-dniowym od dnia zawiadomienia o powziętej uchwale Zarządu.

§ 11. Do obowiązków członków należy:

a) opłacanie regularnie ustanowionych składek,

b) stosowanie się do postanowień tegoż statutu, uchwał i zarządzeń organów Związku.

§ 12. Do praw członków należy:

a) korzystanie w całej pełni z urządzeń Związku,

b) branie udziału w Walnych Zgromadzeniach z prawem głosu, wyboru czynnego i biernego.

§ 13. Stowarzyszenie przestaje być członkiem Związku:
a) wskutek rozwiązania,
b) wskutek wystąpienia, zgłoszonego na piśmie,
c) wskutek uchwały Walnego Zgromadzenia.

Władze Związku.

§ 14. Władzami Związku są:
a) Walne Zgromadzenie,
b) Zarząd,
c) Komisja Rewizyjna,
d) Sąd Rozjemczy.

Walne Zgromadzenie.

§ 15. Każde Stowarzyszenie emerytalne, będące członkiem Związku ma prawo brania udziału przez swego przedstawiciela w Walnych Zgromadzeniach i konferencjach zwoływanych przez Związek.

Członkom Związku przysługuje także prawo upoważnienia innego Stowarzyszenia emerytalnego, należącego do Związku — do zastępstwa przez przedstawiciela tegoż na Walnym Zgromadzeniu, działania w jego imieniu, zgłaszania interpelacji, wniosków, zarzutów itp. oraz wykonania prawa głosowania.

§ 16. Stowarzyszenia (sekcje) liczące do 500 członków mają prawo do wysłania na Walne Zgromadzenie jednego delegata, uprawnionego do głosowania, ponad 500 do 1500 członków: dwóch delegatów, Stowarzyszenia liczące ponad 1500 członków mają prawo wysłać dalszego jednego delegata na każde 1000 członków z tym, że łączna ilość delegatów wysłanych przez jedno stowarzyszenie (sekcję) nie może przenosić ośmiu.

§ 17. Zarząd Związku zwołuje każdego roku w pierwszym kwartale po upływie roku administracyjnego, pokrywającego się z rokiem kalendarzowym, Zwyczajne Walne Zgromadzenie, wysyłając na miesiąc przed terminem Zgromadzenia, pisemne zaproszenia na Zgromadzenie do wszystkich stowarzyszeń emerytalnych, należących do Związku.

W wypadkach ważnych i nagłych może Zarząd Związku z własnej inicjatywy lub na żądanie przynajmniej ⅓ członków zwołać nadzwyczajne Walne Zgromadzenie delegatów w jakimkolwiek innym czasie, a zarazem skrócić termin zawiadomienia do dni 8-miu.

Żądający zwołania nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia mają podać na piśmie porządek obrad Zgromadzenia.

§ 18. Obradom Walnego Zgromadzenia przewodniczy prezes Zarządu Związku, protokół prowadzi sekretarz Zarządu. W obradach Walnego Zgromadzenia biorą udział przedstawiciele wszystkich do

Związku należących Stowarzyszeń emerytalnych oraz członkowie Zarządu.

Formalności poprzedzające obrady ustala regulamin, który nie może zawierać najmniejszych odchyleń od postanowień niniejszego statutu.

§ 19. Członkowie Zarządu, biorący udział w Walnym Zgromadzeniu nie mają prawa głosowania, o ile nie są zarazem przedstawicielami poszczególnych stowarzyszeń emerytalnych na odnośne Walne Zgromadzenie.

§ 20. Do powzięcia ważnych uchwał konieczna jest obecność ⅓ (jednej trzeciej) części przedstawicieli wszystkich zrzeszonych w Związku stowarzyszeń emerytalnych.

Uchwały zapadają zwykłą większością głosów. Do ważności i prawomocności uchwał Walnego Zgromadzenia zrzeszonych Stowarzyszeń emerytalnych w przedmiocie zmiany statutu, rozwiązania Związku i rozporządzania majątkiem Związku wymaganą jest większość ²/₃ głosów oddanych przez przedstawicieli członków osobiście lub w wykonaniu udzielonego pełnomocnictwa przez zrzeszone w Związku Stowarzyszenia, które nie wysłały przedstawiciela.

§ 21. Do kompetencji Walnych Zgromadzeń Związku należy:

a) zatwierdzenie sprawozdania Komisji Rewizyjnej i udzielenie Zarządowi Związku absolutorium za ubiegły rok obrachunkowy,
b) wybór prezesa i członków Zarządu Związku, nadto wybór Komisji Rewizyjnej i Sądu Rozjemczego,
c) przyjęcie lub odrzucenie wniosków Zarządu Związku lub Komisji Rewizyjnej w całości lub częściowo,
d) rozstrzyganie odwołań nieprzyjętych lub wykluczonych przez Zarząd Związku,
e) zmiana statutu,
f) rozwiązanie Związku,
g) zatwierdzenie lub odrzucenie przyjętych przez Zarząd Związku darowizn lub zapisów, majątku ruchomego lub nieruchomego.

Zarząd Związku.

§ 22. Zarząd Związku składa się z prezesa, 14 członków i 5 zastępców i wybierany jest na przeciąg dwóch lat.

Zarząd wybiera z pośród swych członków: czterech zastępców prezesa, sekretarza, zastępcę sekretarza, skarbnika i zastępcę skarbnika.

§ 23. Wybór Zarządu Związku odbywa się w ten sposób, że na zaproszenie przewodniczącego Walnego Zgromadzenia przedstawiciele wybierają z pośród siebie Komisję matkę, złożoną z reprezentantów wszystkich resortów służby państwowej, — Komisja ta ustala listę kandydatów do Zarządu oraz ich zastępców i doręczą listę tę przewodniczącemu, który ją odczytuje Walnemu Zgromadzeniu

i otwiera dyskusję celem dania możności delegatom do ewentualnych zarzutów i wniosków.

Po uzgodnieniu tej listy, zarządza Przewodniczący głosowanie jawne przez wezwanie głosujących do rozejścia się na dwie strony (za listą i przeciw niej), albo przez powstanie z miejsc lub też wreszcie przez podniesienie ręki.

Tajne głosowanie jest bezwarunkowo niedopuszczalne.

Po obliczeniu głosów ogłasza Przewodniczący wynik wyborów.

§ 24. Zasadniczo Prezes Zarządu Związku względnie jego zastępca tudzież sekretarz winni mieć stałe miejsce zamieszkania w Warszawie. W razie przeto, gdyby Prezesem została osoba, mieszkająca poza Warszawą, zastępcą Prezesa musi być wybrana osoba, mieszkająca stale w Warszawie.

Sekretarz bezwzględnie winien mieć stałe miejsce zamieszkania w Warszawie.

§ 25. Do obowiązków Zarządu Związku należy:

a) przygotowanie Walnych Zgromadzeń zwyczajnych jak i nadzwyczajnych, konferencji oraz posiedzeń, które zwołuje Prezes Związku,
b) zarządzanie majątkiem Związku w granicach uprawnionych i określonych niniejszym statutem,
c) sporządzanie za każdy rok administracyjny rachunków, bilansu, sprawozdania kasowego oraz sprawozdania z całej działalności Zarządu, które winny być przedstawione Walnemu Zgromadzeniu,
d) odbywanie posiedzeń przynajmniej raz na miesiąc,
e) reprezentacja i obrona praw emerytów wobec władz i organów właściwych,
f) wygotowanie petycji i memoriałów, tudzież interwencja u sfer miarodajnych w sprawach pokrzywdzeń ogólnych emerytów,
g) przyjmowanie nowych członków oraz wykreślenie z listy członków,
h) przyjmowanie zapisów i darowizn,
i) redagowanie czasopisma zawodowego w miarę możności,
j) wykonywanie uchwał Walnego Zgromadzenia delegatów,
k) prowadzenie rachunkowości zgodnie z przepisami prawa i przyjętymi zwyczajami.

§ 26. Do powzięcia ważnych uchwał wymaganą jest obecność Prezesa względnie jego zastępcy oraz co najmniej pięciu członków Zarządu.

Uchwały Zarządu zapadają bezwzględną większością głosów członków obecnych na posiedzeniu.

§ 27. Prezes i sekretarz Zarządu Związku reprezentują Związek na zewnątrz oraz podpisują protokóły posiedzeń i wszystkie pisma.

Komisja Rewizyjna.

§ 28. Komisja Rewizyjna wybrana przez Walne Zgromadzenie na przeciąg dwóch lat z pośród członków któregokolwiek Stowarzyszenia emerytów, urzędującego w Warszawie i należącego do Związku składa się z trzech członków i dwóch zastępców, którzy wybierają z pośród siebie przewodniczącego. Należy do niej badanie rachunków i kasy Związku, udzielanie na żądanie Zarządu opinii w ważniejszych sprawach majątkowych Związku i wygotowanie dla Walnego Zgromadzenia sprawozdania i wniosków dotyczących stanu kasy i rachunków.

Sąd Rozjemczy.

§ 29. Sąd Rozjemczy Związku składa się z 3-ch członków i 2-ch zastępców, których wybiera Walne Zgromadzenie na przeciąg dwóch lat z pośród członków któregokolwiek Stowarzyszenia emerytów, urzędującego w Warszawie i należącego do Związku.

Sąd Rozjemczy po wyborze Przewodniczącego ze swojego grona rozstrzyga przekazane mu spory przez strony lub na żądanie jednej strony spór wszczynającej i może w wypadku niestawienia się strony przeciwnej wydać wyrok zaoczny.

Zasadniczo kompetencja tego Sądu ogranicza się do sporów międzyzwiązkowych t. j. do sporów między pojedyńczymi Zrzeszeniami lub między Zrzeszeniami a Zarządem Związku.

Przeciw orzeczeniu Sądu Rozjemczego Związku nie ma odwołania.

§ 30. Wszyscy członkowie Zarządu, Komisji Rewizyjnej oraz Sądu Rozjemczego Związku spełniają swe funkcje bezpłatnie.

Jedynie sekretarz Związku może otrzymać za swe czynności stałe wynagrodzenie, które ustanawia i ustala Walne Zgromadzenie.

Likwidacja.

§ 31. W razie rozwiązania i likwidacji Związku o przeznaczeniu jego majątku rozstrzyga uchwała Walnego Zgromadzenia. Pozostały po likwidacji majątek zostanie przekazany na cele społeczne.

§ 32. Założycielami Związku są:

1. Związek Oficerów Wojsk Polskich w stanie spoczynku, Lwów,
2. Polskie Towarzystwo Emerytów Państwowych, wdów i sierot, Lwów,
3. Zjednoczenie Emerytów w Przemyślu,
4. Okręgowy Związek Emerytów, wdów i sierot w Jarosławiu.

Zarejestrowano w Komisariacie Rządu m. st. Warszawy dnia 15. marca 1938 r. pod A Sp II — 6/1794 ponownie.

Doręczono dnia 24 marca 1938 r.

REGULAMIN

ZARZĄDU ZWIĄZKU POLSKICH ZRZESZEŃ EMERYTALNYCH

§ 1.

Posiedzenia Zarządu w myśl statutu § 25 lit. d odbywają się raz na miesiąc w dniach i godzinach przez Zarząd wyznaczonych. W miarę potrzeby może Prezes zwoływać posiedzenie częściej, natomiast obowiązany jest uczynić to na żądanie przynajmniej czterech członków Zarządu lub dwu wiceprezesów. O dniu i godzinie nazwyczajnego posiedzenia zawiadamia się członków z podaniem na piśmie porządku obrad przynajmniej na trzy dni przed terminem posiedzenia.

O ile Prezes Zarządu przyjdzie do przekonania, że odbycie miesięcznego posiedzenia nie jest konieczne, wówczas zawiadomi wszystkich członków Zarządu na 8 dni naprzód, że posiedzenie to nie odbędzie się. Odroczeniu takiemu mogą jednak ulec najwyżej dwa kolejne posiedzenia, przyczym w trzecim miesiącu posiedzenie odbyć się musi bez względu na ilość materiału nadającego się pod obrady.

§ 2.

Na wypadek śmierci lub rezygnacji któregoś z członków Zarządu, albo jeżeli członek opuścił trzy kolejne posiedzenia i przyczyny nieobecności dostatecznie nie usprawiedliwił, Zarząd powołuje w jego miejsce jednego z zastępców a to w kolejności zależnej od uchwały Zarządu. Powołany zastępca pełni funkcje członka Zarządu aż do najbliższego Walnego Zgromadzenia, na którym winny nastąpić wybory uzupełniające. Powołanie zastępcy może nastąpić także w wypadku, gdy członek przewiduje i zgłasza dłuższą swą niemożność brania udziału w posiedzeniach Zarządu. Udzielony w tym wypadku członkowi urlop nie może jednak przekraczać terminu najbliższego Walnego Zgromadzenia.

§ 3.

Podczas obrad członek Zarządu może w jednej i tej samej sprawie zabierać głos dwukrotnie. Jeżeli przemówienie swoje przewleka, lub przekracza temat omawianej sprawy, może go prezes wzgl. jego zastępca wezwać do rzeczowego streszczania się, a o ile to nie odniesie skutku, może odebrać mu głos. Od zarządzenia przewodniczącego przysługuje prawo odwołania się do Zarządu. Pozostali zastępcy członków, mogą brać udział w posiedzeniach Zarządu, lecz tylko z głosem doradczym.

§ 4.

O ile niektóre obrady Zarządu, lub pewne fragmenty obrad uznane zostaną przez Prezesa względnie jego zastępcę za poufne, natenczas wszyscy członkowie i zastępcy obowiązani są do zachowania w tych sprawach poufności do czasu, który wyraźnie zostanie określony.

§ 5.

Stowarzyszenia należące do Związku obowiązane są po upływie każdego kwartału, najpóźniej do 15-go następnego miesiąca przedkładać Zarządowi liczbowy wykaz członków nowoprzyjętych i skreślonych. Obliczona na tej podstawie ilość członków danego Stowarzyszenia z końcem miesiąca, winna być podstawą do obliczenia należnych składek, które również w powyższym terminie winny być wyrównane.

§ 6.

Stowarzyszenia, które nie nadesłały wykazów według § 5 ani składek za ostatnie dwa kwartały otrzymują pisemne upomnienie, a o ile to nie odniesie skutku w terminie 30-dniowym, Zarząd skreśli je z listy członków, zawiadamiając zainteresowane stowarzyszenie o przysługującym mu prawie odwołania się do najbliższego W. Zgromadzenia.

§ 7.

Stowarzyszenie skreślone może być przez Zarząd lub przez W. Zgromadzenie ponownie przyjęte po wyrównaniu wszelkich zaległych składek.

§ 8.

O ile 1/3 członków Związku Zrzeszeń przynajmniej na osiem dni przed W. Zgrom. zwyczajnym lub nadzwyczajnym zażąda dodatkowo umieszczenia na porządku obrad jakiejś sprawy, Prezydium Zarządu obowiązane jest żądaniu temu zadość uczynić.

§ 9.

Wszelkie memoriały do władz, audiencje, komunikaty do prasy i występowania na zewnątrz winny opierać się z reguły na poprzedniej uchwale Zarządu. W wypadkach niecierpiących zwłoki Prezes winien porozumieć się z wiceprezesami. Interwencje na audiencjach imieniem Związku Polskich Zrzeszeń Emerytalnych winny się odbywać przy udziale prezesa, wzgl. jego zastępcy, sekretarza i przynajmniej jednego członka Zarządu.

§ 10.

Sekretarz prowadzi protokuły posiedzeń, bierze udział w audiencjach z Władzami, kieruje czynnościami kancelaryjnymi, przygotowuje wszelkie pisma i memoriały w myśl uchwał Zarządu i podpisuje je, jak i wszelką korespondencję łącznie z prezesem, przyjmuje i załatwia korespondencję oraz przedstawia sprawozdania z działalności Zarządu na posiedzeniach Zarządu i na Waln. Zgrom.

§ 11.

Skarbnik prowadzi spis członków i czuwa nad regularną wpłatą składek członkowskich, prowadzi księgi kasowe według zasad ustalonych przez Zarząd i składa na każdym posiedzeniu Zarządu sprawozdanie kasowe za ubiegły okres od ostatniego posiedzenia.

Dba on wspólnie z Prezesem o majątek Związku i o należyte przechowanie gotówki, czeków, książeczek oszczędnościowych, książki kasowej, dowodów kasowych i t. p.

§ 12.

Wszelkie wpływy pieniężne winien skarbnik zaksięgować i po pokryciu wypłat bieżących nadwyżkę kasową ulokować w P. K. O. lub w innej instytucji którą Zarząd wskaże. Na pokrycie drobnych nieprzewidzianych wydatków, może skarbnik zatrzymać w swoim przechowaniu gotówkę nie większą niż 50 zł.

Prezesowi przysługuje prawo wydatkowania kwot z funduszów Związku do wysokości 200 zł. (dwustu złotych) z zastrzeżeniem późniejszego zatwierdzenia wydatków przez Zarząd. Wszelkie inne wypłaty z kasy Związku mogą nastąpić tylko na podstawie uchwały Zarządu.

§ 13.

Po upływie roku administracyjnego skarbnik sporządza roczne sprawozdanie kasowe, które przekłada na najbliższym zebraniu Zarządu a następnie na Walnym Zgromadzeniu. Na żądanie Kom. Rew. skarbnik obowiązany jest każdorazowo przedłożyć jej wszelkie księgi i dowody kasowe i ułatwić jej kontrolę.

§ 14.

Zarządowi przysługuje prawo przyznawania poszczególnym członkom Zarządu zwrotu wydatków faktycznie poniesionych przy wykonywaniu pewnej misji specjalnej jak delegacje, konieczne wyjazdy i t. p.

§ 15.

Regulamin niniejszy jakoteż wszelkie ewentualne późniejsze zmiany winny być zatwierdzone przez najbliższe Walne Zgromadzenie.

Warszawa, dnia 11. maja 1938 r.